

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 45.

Tiende Session.

16de Møde.

Lørdagen den 23de Octbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Krogb (fortsat): Det er fremdeles sagt af det ærede Medlem — man tilgive mig, at jeg atter maa kalde det for et Spørgelse, man vil male paa Væggen — at Forslaget indfører en Kirketugt, som han siger han ikke har mærket til som nu bestaaende. Det skulde da ogsaa være mærkeligt, om Medlemmer af Danmarks Repræsentation skulde have mærket dertil for deres Bedkommende; den kommer kun til Anvendelse under de strengeste, bestemteste og alvorligste Former, og saadanne mærke naturligvis ikke Mennesker i Almindelighed noget til. Hvor mange Mennesker gaae ikke hele Livet igennem uden at mærke noget til Lovens Straffebestemmelser eller uden at komme i Berøring dermed; men derfor kan man dog ikke nægte, at mangfoldige Straffebestemmelser ere tilstede. Hvis det ærede Medlem ikke veed, at Bestemmelser om Kirketugt ere tilstede, saa vil jeg henvise ham til Ritualet. Der er vel mange Dele af Ritualet, der efterhaanden ere satte ud af Kraft; men vi have dog et Ritual endnu, og det har ikke sat Kirketugten ud af Kraft. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) talte ogsaa om Tilshuet med det præstelige Embede og spurgte, hvad det var. Jeg kan kun svare, at det er et Tilshyn, en Control; der maa være en Control med Præsten som med enhver Embedsmand, der maa være en skarp Control — jeg haaber ikke, at man vil troe, at jeg vil sige Noget, der kan være de

Paagjældende ubehageligt, det er ingenlunde min Hensigt — men det falder af sig selv, at en Control maa der være; jeg veed ikke, om det ærede Medlem mener, at der ingen skal være. Jeg skal ikke spille noget Ord paa Spørgsmaalet om Indtægterne; thi jeg gjentager, at det ligger ikke for med nogenfømhelst Betydning. Det er ingen holdbar Tanke, at de Indtægter, der ere henlagte til geistlige Embeder, bringes ind i en kirkelig Kasse og kun skulle tilflyde kirkelige Anliggender. Jeg troer ikke, at det kan bringes dertil; jeg troer, at den lovgivende Magt og Regjeringen ville tage dette, som de tage Alt, hvad der har en tvivlsom Giendomsret, at de ville gjøre sig væsentligt meddeelsagtige i at bruge og bestyre dem, og jeg ønsker ikke, at man vil blande denne lavere Sag ind i en Sag, der har en dyb og alvorlig Interesse. De Angreb, der kom fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), angaaende to Stænder, Lærestanden og Lægstanden, og deres Repræsentation, maa jeg virkelig med hans Tilladelse lade være ubesvarede; thi da Lærestanden og Lægstanden ere fra Kirkens Stiftelsestid, ere dannede fra den Kant, at Intet kan omstyrte dem, saa maa han lade dem staae. For mig maa man i Discussionen, i Talens Løb udvise Forskjellen, saa meget man vil; men i og for sig staae disse to Classer som saadanne, og kunne ikke forandres ved menneskelige Lovbud. Han synes ikke om, at Lægthinget og Altthinget ikke ere blevne hørte; dertil kan jeg kun sige: saa lad dem blive hørte. Man har tidligere søgt at bringe denne Sag paa Bane gennem den saakaldte Kirkecommissjon, som bestod af de dygtigste Mænd, man kunde finde baade i Lærestanden og Lægstanden. Denne Kirkecommiss-